

Ændringsforslagene nr. 2—9 udenfor tillægsbetænkningen af *Tholstrup* (se sp. 1989) betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 udenfor tillægsbetænkningen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 i tillægsbetænkningen

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 udenfor tillægsbetænkningen af *Tholstrup* (se sp. 1989)

forkastedes med 118 stemmer mod 12.

Ændringsforslag nr. 11 udenfor tillægsbetænkningen af *Tholstrup* (se sp. 1989) betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 10 udenfor tillægsbetænkningen.

Ændringsforslag nr. 3 i tillægsbetænkningen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Poul Møller: Jeg kan anbefale det høje ting at stemme for lovforslaget i den skikkelse, det har fået, efter at de ændringsforslag, som er stillet i tillægsbetænkningen, nu er vedtaget. Der er imidlertid en enkelt bestemmelse i lovforslaget, som jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger om, idet det kan have en vis betydning, inden lovforslaget endeligt vedtages, at få at vide, hvorledes denne bestemmelse fortolkes fra folketingets side.

Det drejer sig om lovforslagets § 26, stk. 3. I § 26 er det overladt et specielt nævn, hvoraf to medlemmer er dommere, at afgøre tvivlsspørgsmål vedrørende denne lov, og der står i stk. 3, at nævnets afgørelser er endelige. Ved anden behandling havde jeg lejlighed til at gøre nogle bemærkninger om, at vi burde stille os velvilligt overfor en henvendelse fra Grosserer-Societetet om, at domstolene får adgang til at prøve nævnets afgørelser. Det lykkedes imidlertid ikke under udvalgsbehandlingen at opnå enighed om at tage stk. 3 ud, således at det ikke længere i lovforslaget

hed, at nævnets afgørelser var endelige. Jeg mener imidlertid, at efter den nye grundlovs ikrafttræden afskærer en bestemmelse som den, der står i § 26, stk. 3, ikke domstolene fra at påkende spørgsmål i forbindelse med denne lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer.

I den nye grundlovs § 63, stk. 1, hedder det:

„Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.“

Hvis man har den opfattelse, at det nævn, der omhandles i § 26, skulle være en forvaltningsdomstol, fordi det hedder, at to af de tre medlemmer skal opfylde betingelserne for at være dommere, vil grundlovens § 63, stk. 2, heller ikke kunne afskære, at disse afgørelser indbringes for domstolene. Det hedder nemlig i grundlovens § 63, stk. 2:

„Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.“

Jeg mener, at grundlovens § 63, stk. 2, indeholder en mulighed for, selvom nævnet skulle være en forvaltningsdomstol, at dets afgørelser kan prøves ved domstolene. Jeg har ønsket at gøre denne bemærkning, fordi der ikke i mit partis vedtagelse af § 26, stk. 3, ligger en anerkendelse af, at domstolene ikke kan prøve afgørelser af retlig karakter efter denne lov.

Tholstrup: Selvom retsforbundet ikke har fået sine ændringsforslag vedtaget og ikke har fået lovforslaget forbedret i den grad, som vi ønskede det, anser vi det alligevel for et tilstrækkeligt stort fremskridt til, at vi kan anbefale at stemme for forslaget.

Alfred Bøgh: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget, som det nu foreligger, idet vi mener, man er nået vidt i henseende til at simplificere administrationen, ligesom der er taget alt muligt hensyn til erhvervene.